

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agencia Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor
Publice Caraș-Severin
Serviciul Soluționare Contestații

Str. Valea Domanului II, nr.17
Localitatea Reșița
Județul Caraș-Severin
Tel : 0255/214197
Fax : 0255/220103

DECIZIA NR. 81

privind soluționarea contestației formulată de **d-na x**
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Caraș-Severin
sub nr.x/22.06.2010 și reînregistrată sub nr.x/24.09.2012

Serviciul Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice Caraș-Severin a fost sesizat de Serviciul Juridic din cadrul aceleiași direcții, prin adresa nr.x/24.09.2012 înregistrată la D.G.F.P. Caraș-Severin sub nr.x/24.09.2012, cu privire la Sentința Civilă nr.x/26.09.2011 pronunțată de Curtea de Apel x în dosarul nr.x/2011, rămasă definitivă și irevocabilă la data de 20.09.2012 prin Decizia nr.x/20.09.2012 a Înaltei Curții de Casație și Justiție a României, referitoare la contestația formulată prin avocat, de **d-na x** cu domiciliul în x, nr.x, jud. x și cu domiciliul procedural ales în vederea comunicării actelor de procedură în x, str. x, nr.x, ap.x, la Cabinet Avocat x.

Prin Sentința civilă nr.x/26.09.2012 Curtea de Apel x dispune anularea Deciziei nr.x/27.07.2010 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice Caraș-Severin - Serviciul Soluționare Contestații și obligă direcția mai sus menționată să soluționeze în fond contestația administrativă formulată împotriva Deciziei de impunere nr.x/26.04.2010 emisă de Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice. Împotriva acestei sentințe, Direcția Generală a Finanțelor Publice Caraș-Severin a declarat recurs.

Prin Decizia Civilă nr.x/20.09.2012, irevocabilă, Înalta Curte de Casație și Justiție a Românie, respinge recursul declarat de Direcția Generală a Finanțelor Publice Caraș-Severin împotriva Sentinței Civile nr.x/26.09.2012 pronunțată de Curtea de Apel x în dosarul nr.x/2011, ca nefondat.

Inițial, prin Decizia nr.x/27.07.2010 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice Caraș-Severin - Serviciul Soluționare Contestații s-a respins ca nedepusă în termen contestația formulată de d-na x împotriva Deciziei de impunere referitoare la taxa pe valoarea adăugată și alte obligații fiscale stabilite de inspecția fiscală la persoane fizice care realizează venituri impozabile din activități economice nedeclarate organelor fiscale nr.x/26.04.2010 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.x/26.04.2010, de către organele de inspecție fiscală din cadrul Serviciului de Inspecție Fiscală Persoane Fizice.

Obiectul contestației îl constituie obligațiile fiscale suplimentare stabilite de organele de inspecție fiscală prin Decizia de impunere privind taxa pe valoarea

adăugată și alte obligații fiscale stabilite de inspecția fiscală la persoane fizice care realizează venituri impozabile din activități economice nedeclarate organelor fiscale nr.x/26.04.2010 având la bază Raportul de inspecție fiscală nr.x/26.04.2010, în sumă totală de **x lei**, reprezentând:

- x lei – taxa pe valoarea adăugată;
- x lei – majorări de întârziere aferente taxei pe valoare adăugată.

Astfel, având în vedere Sentința civilă nr.x/26.09.2011 pronunțată de Curtea de Apel Timișoara în dosarul x/2011, rămasă definitivă și irevocabilă la data de 20.09.2012 prin Decizia Civilă nr.3637/20.09.2012 a Înaltei Curți de Casație și Justiție a României, Direcția Generală a Finanțelor Publice Caraș-Severin prin Serviciul Soluționare Contestații va proceda la soluționarea contestației formulate de d-na x împotriva Deciziei de impunere nr.x/26.04.2010, emisă de Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice.

I. Prin contestația formulată d-na x se îndreaptă împotriva Deciziei de impunere referitoare la taxa pe valoarea adăugată și alte obligații fiscale stabilite de inspecția fiscală la persoane fizice care realizează venituri impozabile din activități economice nedeclarate organelor fiscale nr.x/26.04.2010 având la bază Raportul de inspecție fiscală nr.x/26.04.2010, prin care a fost obligată la plata sumei de x lei (cu titlu de TVA în sumă de x lei, majorări de întârziere în sumă de x lei), act administrativ de dispoziție pe care îl consideră neîntemeiat și nelegal.

Contestatoarea arată că, la data de 26.04.2010 i s-a întocmit raportul de inspecție fiscală, inspecție în urma căreia au fost verificate tranzacțiile pe care le-a efectuat, în perioada ianuarie 2006 - decembrie 2008, constatându-se de către reprezentanții organului fiscal că are de plătit suma de x lei, reprezentând „TVA nedatorat statului” pentru perioada 01.01.2006-31.12.2009, precum și majorări de întârziere aferente acestei sume pentru perioada 25.04.2008-26.04.2010, în cuantum de x lei.

D-na x precizează că decizia a fost întemeiată în drept pe dispozițiile art.127 alin.(1) și alin.(2), art.141 alin.(2) lit.f), art.153 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și art.120 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Contestatoarea susține în primul rând că, deși s-au invocat dispozițiile art.141 alin.(2) lit.f), acestea au fost introduse prin O.G. nr.106/2007, cu aplicabilitate de la 01.01.2008, ori aceste dispoziții legale i-au fost aplicate de către organul fiscal și pentru perioada anterioară anului 2008, când nu erau în vigoare.

D-na x apreciază că, temeiul juridic invocat care are drept consecință obligarea la plată a taxei pe valoarea adăugată, nu erau în vigoare la data când a efectuat tranzacțiile despre care se face vorbire în raportul fiscal. Pe de altă parte, arată că, așa cum rezultă din aceste contracte, nu a colectat TVA de la vânzătorii săi, deci ca atare nu se poate pune problema să plătească această taxă, în condițiile în care nu a încasat-o.

Contestatoarea apreciază „că spiritul, esența TVA” ar fi trebuit să conducă la o reglementare care să încrimineze, nu veniturile cu caracter de continuitate, ci faptele de comerț repetate ale persoanelor fizice, respectiv cele care nu au caracter ocazional.

Totodată, contestatoarea consideră că, pentru calificarea ca și contribuabili a dezvoltatorilor imobiliari persoane fizice, așa cum apreciază organul fiscal, din perspectiva plății TVA, textul Codului fiscal care reprezintă traducerea literară, dar nu fidelă a textului art.9 din Directiva nr.112/2006/CE nu este suficient, întrucât legiuitorul român nu a optat pentru taxarea activităților ocazionale renunțând sau omițând a valorifica facilitatea că i-a fost acordată prin art.12 paragraf 1 din Directiva

112/2006/CE, iar caracterizarea activității desfășurate, respectiv de construire și vânzarea de locuințe ca fiind o activitate economică nu se poate face nici pe baza actualului text 127 alin.(2) din Codul fiscal. Astfel, în concluzie contestatoarea susține că încadrarea de plano a activității desfășurate la art.127 alin.(2) nu este justificată, soluția corectă constând în identificarea acestei activități economice ca făcând parte din cea a producătorilor ori comercianților lato sensu, deci a caracterului lor de profesiune, de caracter permanent, în baza regulilor elaborate în tradiția dreptului comercial, și nicidecum caracter ocazional cum a fost cazul său.

În ceea ce privește suma de x lei, sumă pe care în viziunea organului fiscal o datorează cu titlu de majorări calculate pentru perioada 25.04.2008-26.04.2010, contestatoarea consideră că se impune exonerarea de la plata acestei sume, întrucât aceste majorări care reprezintă obligații accesorii față de creanța principală și se datorează de la data scadentă pentru plata obligațiilor principale, dată care se calculează în funcție de data comunicării acestei decizii, respectiv 19.05.2010, și nicidecum de la data la care au fost ele calculate, respectiv 25.04.2008.

Contestatoarea arată că, potrivit pct.8 din decizia comunicată a cărei contestare o solicită, toate taxele cuprinse în aceasta și obligațiile accesorii, se plătesc de la data comunicării deciziei și în funcție de această dată. Astfel, contestatoarea precizează că, decizia fiindu-i comunicată în data de 19.05.2010, termenul de plată inclusiv pentru obligațiile accesorii este cuprins în intervalul 1-20 din luna următoare celei în care i-a fost comunicată decizia, deci termenul de la care ar fi trebuit calculate majorările de întârziere este de 21.05.2010.

De asemenea, contestatoarea arată că și practica instanțelor de judecată este că, deși potrivit art.115 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală - pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată acesta datorează dobânzi și penalități de întârziere - acest articol nu poate fi interpretat decât în colaborare cu prevederile art.111 alin.(2) din O.G. nr.92/2003, potrivit cărora pentru diferențele de obligații fiscale principale și pentru obligațiile fiscale accesorii, în speță majorări de întârziere, termenul de plată se stabilește în funcție de data comunicării acestora.

Contestatoarea consideră în primul rând, că aceste majorări de întârziere sunt greșit calculate și solicită în principal exonerarea de la plata sumei de x lei și recalcularea lor potrivit dispozițiilor art.8 din decizia comunicată, iar în al doilea rând, în subsidiar, în cazul în care se constată că nu trebuie datorată creanța principală, respectiv TVA, nu datorează nici majorări de întârziere.

În concluzie, contestatoarea solicită admiterea contestației, anularea Deciziei de impunere nr.x/26.04.2010 emisă de D.G.F.P. Caraș-Severin și în consecință exonerarea de la plata TVA, precum și a majorărilor de întârziere stabilite în sarcina sa, în valoare totală de x lei.

Argumentația juridică a contestatoarei este art.175 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

II. Prin Decizia de impunere privind taxa pe valoarea adăugată și alte obligații fiscale stabilite de inspecția fiscală la persoane fizice care realizează venituri impozabile din activități economice nedeclarate organelor fiscale nr.x/26.04.2010 emisă în baza constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr.x/26.04.2010, organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina d-nei x obligații fiscale în sumă totală de x lei.

Perioada verificată este 01.01.2006 - 31.12.2009.

În urma verificării efectuate organele de inspecție fiscală au constatat că, în anul 2008, d-na x a efectuat o serie de operațiuni impozabile din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată, respectiv vânzări de construcții noi și terenuri aferente, pentru care a încheiat 19 contracte de vânzare - cumpărare autentificate, încheiate cu persoane fizice în valoare totală de x lei, din care a încasat suma de x lei.

Din verificarea informațiilor transmise de către notarii publicii, fotocopii ale contractelor de vânzare - cumpărare privind bunurile imobile tranzacționate, a rezultat un număr de 19 contracte de vânzare-cumpărare încheiate în anul 2008, după cum urmează:

- Biroul Notarilor Publici Asociați "x" a transmis fotocopii după 14 contracte de vânzare/cumpărare autentificate, încheiate de către x, prin mandatar x (anexa nr.1), valoare totală a tranzacțiilor este de x lei;

- Biroul Notarilor Publici x a transmis fotocopii după 2 contracte de vânzare/cumpărare autentificate, încheiate de către x, prin mandatar x (anexa nr.2), valoare totală a tranzacțiilor este de x lei;

- Biroul Notarial x a transmis fotocopii după 2 contracte de vânzare/cumpărare autentificate, încheiate de către x, prin mandatar x (anexa nr.3), valoare totală a tranzacțiilor este de x lei;

- Biroul Notarului Public x a transmis fotocopia după 1 contract de vânzare/cumpărare autentificat, încheiate de către x, prin mandatar x (anexa nr.4), valoare tranzacției este de x lei.

De asemenea, organele de inspecție fiscală au constatat că, în anul 2009 x a efectuat o tranzacție imobiliară în baza unui contract de vânzare/cumpărare, autentificat, încheiat cu o persoană juridică în valoare totală de x lei din care a încasat suma de x lei după cum urmează:

- Biroul Notarilor Publici Asociați "x" a transmis fotocopia după 1 contract de vânzare/cumpărare autentificat, încheiat de către x, prin mandatar x (anexa nr.5), valoare tranzacției este de x lei.

Anul 2008.

Organele de inspecție fiscală au consemnat că, obiectul contractelor de vânzare - cumpărare încheiate în anul 2008, îl constituie vânzarea de către persoana fizică x prin mandatar x de construcții noi (apartamente) și terenuri aferente, situate administrativ în municipiul x, strx, nr.x, jud. x construcție edificată în baza autorizației de construire nr.x/14.09.2007 eliberată de Primăria Municipiului x, pentru lucrări de tip a) locuință - construire locuințe multifuncționale P+2E+M și împrejmuire teren pe imobil - teren și/sau construcții - situat în județul x, municipiul x str.xi, nr.x (anexa nr.6).

În urma documentării la Administrația Finanțelor Publice x, organele de inspecție fiscală au constatat următoarele:

- D-na x nu figurează ca plătitor de taxa pe valoare adăugată până la data declanșării inspecției fiscale.

- Potrivit aplicației "Decter imob", prin care sunt monitorizați dezvoltatorii imobiliari, listată la organul fiscal competent, d-na x a efectuat în anul 2008 un număr de 31 tranzacții cu bunuri imobile, cu mențiunea că, 13 tranzacții au fost înregistrate eronat respectiv, de două ori în aplicație, rezultând 18 tranzacții imobiliare înregistrate corect, cu un venit încasat în sumă de x lei și o tranzacție imobiliară în anul 2009 cu un venit încasat în sumă de x lei. Lista nominală a beneficiarilor de venit conform declarației 208, emisă de A.F.P. x și situația reală a tranzacțiilor efectuate este prezentată în anexa nr.7.

În urma verificărilor efectuate, organele de inspecție fiscală au constatat că o tranzacție imobiliară efectuată în anul 2008 nu a fost înregistrată în aplicația "Decter

Imob", respectiv contractul de vânzare-cumpărare autentificat sub nr.x/12.11.2008 de către Biroul Notarilor Publici Asociați "x", cu o valoare tranzacționată în sumă de x lei (cumpărător x).

Prin urmare, organele de inspecție fiscală au constatat că, operațiunile efectuate de d-na x în anul 2008 îndeplinesc condițiile prevăzute la art.126 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

De asemenea, organele de inspecție fiscală arată că, potrivit prevederilor art.127 alin.(1) și alin.(2) din Legea nr.571/2003 potrivit Codului fiscal și pct.3.(1) din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, persoanele fizice care obțin venituri din vânzarea locuințelor proprietate personală sau alte bunuri care sunt folosite de aceasta pentru scopuri personale nu se consideră a fi desfășurat o activitate economică și pe cale de consecință nu intră în categoria persoanelor impozabile, excepție făcând situațiile în care se constată că activitatea respectivă este desfășurată în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate, în atare situație aceasta dobândind calitatea de persoană impozabilă.

Totodată, organele de inspecție fiscală arată că începând cu 01.01.2008, potrivit prevederilor art.141 alin.(2) lit.f) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se prevede scutirea de taxa pe valoarea adăugată pentru "livrarea de către orice persoană a unei construcții, a unei părți a acesteia și a terenului pe care este construită, precum și a oricărui alt teren. Prin excepție, scutirea nu se aplică pentru livrarea unei construcții noi, a unei părți a acesteia sau a unui teren constructibil [...]." Organele de inspecție fiscală consemnează că, prin lege se prevede că o construcție este considerată nouă în sens fiscal, de la data primei ocupări, care coincide cu data procesului verbal de recepție, până la data de 31 decembrie a anului următor.

Având în vedere prevederile legale, organele de inspecție fiscală au reținut faptul că, persoana fizică care realizează în cursul unui an calendaristic operațiuni imobiliare, care au caracter de continuitate, constând în vânzarea de construcții și terenuri, altele decât cele utilizate în scopuri personale, devine persoană impozabilă, indiferent dacă operațiunea este sau nu este scutită de TVA. Prin urmare, persoanele fizice care efectuează tranzacții imobiliare constând în vânzarea de bunuri imobile devin persoane impozabile din perspectiva TVA, deoarece realizează fapte de comerț, așa cum prevede Codul Comercial.

Organele de inspecție fiscală au constatat faptul că, d-na x realizând tranzacții imobiliare cu caracter de continuitate, trebuia să solicite întregistrarea în scopuri de TVA înaintate de începerea activității economice, conform prevederilor art.153 alin.(1) din Codul fiscal și să îndeplinească toate obligațiile ce decurg din această calitate, la fel ca alte persoane impozabile, cu toate drepturile și obligațiile ce decurg din legislația referitoare la TVA, respectiv obligația de a colecta și a plăti taxa pe valoarea adăugată aferentă livrărilor de bunuri taxabile, dar are și dreptul să deducă TVA aferentă achizițiilor de bunuri și servicii destinate activității sale economice.

Având în vedere că persoana fizică x nu s-a înregistrat ca plătitor de taxa pe valoarea adăugată, aceasta fiind o condiție necesară pentru a beneficia de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată, organele de inspecție fiscală precizează că prin neîndeplinirea acestei condiții necesare, esențiale, aceasta a decăzut din drepturile conferite de aceasta, privind deductibilitatea TVA, până la înregistrarea sa ca persoană impozabilă în scopuri de TVA.

Organele de inspecție fiscală arată faptul că operațiunile din punct de vedere fiscal, au caracter de continuitate atunci când nu pot fi considerate operațiuni ocazionale și potrivit prevederilor pct.66 alin.(2) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, și analizând operațiunile efectuate în anul 2008

de către persoana fizică, respectiv tranzacționarea a unui număr de 19 construcții noi (apartamente) și terenuri aferente, rezultă că aceasta a obținut venituri cu caracter de continuitate desfășurând astfel, activități economice cum sunt definite de Codul fiscal.

Având în vedere că d-na x nu a îndeplinit obligația de a se înregistra ca plătitor de taxa pe valoarea adăugată, în regim normal, organele de inspecție fiscală au solicitat plata taxei pe valoarea adăugată pe care ar fi trebuit să o colecteze, potrivit pct.62 alin.(2) lit.a) din Normele metodologice de aplicare a art.152 alin.(6) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal și înregistrarea din oficiu a acestei persoane în scopuri de TVA.

Prin urmare, organele de inspecție fiscală au calculat taxa pe valoarea adăugată aferentă veniturilor totale în sumă de x lei realizate din tranzacțiile cu bunuri imobile în anul 2008, rezultând suma de x lei prin aplicarea cotei standard de TVA 19 % (art.140 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal), aplicând procedeul sutei mărite pentru determinarea sumei taxei asupra bazei de impozitare, respectiv $x \text{ lei} \times 19 \times 100 / 119 = x \text{ lei}$.

Organele de inspecție fiscală au determinat baza de impozitare, potrivit art.137 alin.(1) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, iar la stabilirea taxei pe valoarea adăugată au avut în vedere prevederile pct.23 alin.(2) din H.G. nr.44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, prin aplicarea procedeul sutei mărite, respectiv $19 \times 100 / 119$.

De asemenea, organele de inspecție fiscală au consemnat că, pentru livările de bunuri imobile faptul generator intervine la data la care sunt îndeplinite formalitățile legale pentru transferul titlului de proprietate de la vânzător potrivit art.134¹ alin. (3) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, iar exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervine la data la care are loc faptul generator, conform art.134² alin.(1) din același act normativ.

Referitor la determinarea perioadei fiscale, respectiv trimestrul calendaristic, organele de inspecție au avut în vedere prevederile art.156¹ alin.(2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale suplimentare stabilite cu ocazia verificării în sumă totală de sumă de x lei, organele de inspecție fiscale au calculat majorări în sumă de 334.401 lei, până la data de 26.04.2010, în conformitate cu prevederile art.120 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Anul 2009.

Organele de inspecție fiscală, în urma verificării, au constatat că, în baza contactului de vânzare-cumpărare încheiat în anul 2009 cu SC x SRL, cu o valoare tranzacționată în sumă de x lei, a cărui obiect îl constituie vânzarea de către persoana fizică x prin mandatar x, de imobile-construcții și terenuri- acestea aparțin persoanei fizice, dobândite ca bun propriu, cu titlu de moștenire și nu au fost cumpărate în vederea revânzării.

Organele de inspecție fiscală au constatat că, tranzacțiile privind vânzarea acestora nu intră în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată, operațiunile sunt scutite de TVA, conform art.141 alin.(2) lit.f) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu art.127 alin.(2) din Legea nr.571/2003 și pct.3 alin.(1) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 aprobate prin H.G. nr.44/2004.

De menționat este faptul că, organele de inspecție fiscală au întocmit și Procesul verbal nr.x/04.06.2010, consemnând în acesta faptul că, având în vedere constatările efectuate, rezultă că faptele constatate, intră sub incidența prevederilor art.9 alin.(1) lit.a) din Legea nr.241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele invocate de contestatoare, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, se rețin următoarele:

Referitor la suma de x lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată și majorări de întârziere aferente în sumă x lei, cauza supusă soluționării Direcției Generale a Finanțelor Publice Caraș-Severin prin Serviciul Soluționare Contestății este dacă se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei, în condițiile în care organele de inspecție fiscală au sesizat organele de urmărire penală din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria x cu privire la aspectele constatate prin Procesul verbal nr.x/04.06.2010 ale cărui constatări se regăsesc în Raportul de inspecție fiscală nr.x/26.04.2010.

În fapt, organele de inspecție fiscală au constatat că, în anul 2008, persoana fizică x a realizat vânzări de construcții noi și terenuri aferente situate administrativ în municipiul x, str. x, nr.x, jud. x, pentru care a încheiat un număr de 19 contracte de vânzare - cumpărare, autentificate, încheiate cu persoane fizice în valoare totală de x lei.

Organele de inspecție fiscală au constatat că, operațiunile efectuate de persoana fizică x au caracter economic (exploatarea bunurilor corporale în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate), că aceasta a realizat venituri cu caracter de continuitate (venituri succesive din vânzarea de apartamente noi și terenuri aferente), operațiunile imobiliare efectuate nefiind scutite de TVA, conform art.141 alin.(2) lit.f) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, astfel că aceasta a devenit persoană impozabilă, având obligația să se înregistreze ca plătitor de taxa pe valoarea adăugată, înainte de începerea activității economice, potrivit art.153 alin.(1) din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Prin urmare, organele de inspecție fiscală, în conformitate cu pct.62 alin.(2) lit.a) din H.G. nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, de aprobare a art.152 alin.(6) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, au colectat taxa pe valoarea adăugată aferentă veniturilor realizate de către contestatoare în anul 2008, stabilind o diferență de taxa pe valoarea adăugată în sumă totală de x lei, prin aplicarea procedurii sutei mărite de TVA de $19 \times 100 / 119$ asupra bazei de impozitare în sumă de x lei, potrivit prevederilor pct.23 alin.(2) din H.G. nr.44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru neachitarea la scadență a diferenței de TVA în sumă totală de x lei, organele de inspecție fiscală au calculat majorării de întârziere în sumă totală de x lei, în conformitate prevederile art.120 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, până la data de 26.04.2010.

S-a constatat astfel că, d-na x a efectuat operațiuni impozabile din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată, respectiv vânzări de construcții noi și terenuri aferente în suma totală de x lei, realizând venituri cu caracter de continuitate fără a se înregistra ca plătitor de TVA, organele de inspecție fiscală apreciind că faptele constatate pot întruni elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art.9 alin.(1) lit.a) din Legea nr.241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, fiind întocmit în acest sens, Procesul verbal nr.x/04.06.2010.

Direcția Generală a Finanțelor Publice Caraș-Severin și Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul aceleiași direcții, prin reprezentanții săi legali au formulat Plângerea penală nr.x/01.07.2010 împotriva doamnei x.

Plângerea penală nr.x/01.07.2010 împreună cu Procesul verbal nr.x/04.06.2010 (anexate în copie la dosarul cauzei) au fost înaintate Parchetului de pe lângă Judecătoria x cu adresa nr.x/01.07.2010, transmisă conform Borderoului pentru trimiteri de corespondență cu serviciul suplimentar „Recomandat” în data de 07.07.2010. Din conținutul plângerii penale sus menționate s-a reținut faptul că, în conformitate cu art.15 din Codul de procedură penală, D.G.F.P. Caraș-Severin se constituie parte civilă cu suma totală de x lei (taxa pe valoarea adăugată în sumă de x lei și majorări de întârziere aferente în sumă de x lei), reprezentând prejudiciu adus bugetului general consolidat.

În cauza supusă soluționării, având în vedere faptul că organele de inspecție fiscală au întocmit Plângerea penală nr.x/01.07.2010 împotriva d-nei x, înaintată Parchetului de pe lângă Judecătoria x, Serviciul Soluționare Contestații prin adresa nr.x/25.09.2012 a solicitat Serviciului Juridic, comunicarea stadiului procesual privind rezolvarea cauzei penale.

Serviciul Juridic, urmare a demersurilor efectuate, respectiv la Parchetului de pe lângă Tribunalul x (adresa nr.x/25.09.2012) și la Parchetului de pe lângă Tribunalul x (adresa nr.x/09.10.2012), comunică organelor de soluționare a contestațiilor prin adresa nr.x/18.10.2012 înregistrată la D.G.F.P. Caraș-Severin sub nr.x/22.10.2012, faptul că dosarul referitor la d-na x se află în faza de cercetare penală pe rolul I.P.J. x.

În drept, sunt incidente prevederile art.214 alin.(1) lit.a) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevede:

“(1) Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrîurire hotărîtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă;”

Se reține că, între stabilirea obligațiilor fiscale suplimentare de plată individualizate în Decizia de impunere privind taxa pe valoarea adăugată și alte obligații fiscale stabilite de inspecția fiscală la persoane fizice, care realizează venituri impozabile din activități economice nedeclarate organelor fiscale nr.x/26.04.2010 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.x/26.04.2010, contestată de d-na x și stabilirea caracterului infracțional al faptelor savârșite există o strînsă interdependență de care depinde soluționarea cauzei.

Această interdependență constă în faptul că organele de inspecție fiscală au constatat că, d-na x a efectuat un număr de tranzacții imobiliare în anul 2008, desfășurând astfel o activitate economică din care a obținut venituri cu caracter de continuitate, având obligația declarării începerii activității sale ca persoană impozabilă, a colectării și plății taxei pe valoarea adăugată aferentă acestor livrări de bunuri taxabile, obligație neîndeplinită de către aceasta, care a avut drept consecință nedeclararea și plata taxei pe valoarea adăugată, fapte asupra cărora urmează să se pronunțe instanța penală.

Se reține că potrivit doctrinei, acțiunea penală are întâietate față de acțiunea civilă, deoarece, pe de o parte, cauza materială unică a celor două acțiuni este săvârșirea infracțiunii sau existența săvârșirii unei infracțiuni, iar, pe de altă parte, soluționarea acțiunii civile este condiționată de soluționarea acțiunii penale în privința existenței faptei.

Totodată, având în vedere cele de mai sus, precum și principiul de drept conform căruia "penalul ține în loc civilul", prioritate de soluționare în speță o au organele de cercetare penală care se vor pronunța asupra caracterului infracțional al faptei ce atrage plata la bugetul statului a obligațiilor datorate și stabilite în virtutea acestor fapte.

Față de cele precizate, se reține că până la pronunțarea unei soluții pe latura penală, D.G.F.P. Caraș-Severin prin Serviciul Soluționare Contestații, nu se poate investi cu soluționarea cauzei, motiv pentru care se va suspenda soluționarea cauzei civile pentru suma totală de **x lei**, stabilită în sarcina doamnei x, procedura administrativă urmând a fi reluată în conformitate cu prevederile art.214 alin. (3) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

"(3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, după caz, la expirarea termenului stabilit de organul de soluționare competent potrivit alin.(2), indiferent dacă motivul care a determinat suspendarea a încetat sau nu."

Pentru considerentele menționate mai sus și în baza art.214 alin.(1) lit.a) și alin.(3) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se:

DECIDE

1. Suspendarea soluționării contestației formulate de d-na x împotriva Deciziei de impunere privind taxa pe valoarea adăugată și alte obligații fiscale stabilite de inspecția fiscală la persoane fizice, care realizează venituri impozabile din activități economice nedeclarate organelor fiscale nr.x/26.04.2010 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.x/26.04.2010 pentru suma totală de **x lei** reprezentând:

- x lei - taxa pe valoarea adăugată;
- x lei - majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată,

procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea, cu caracter definitiv, a motivului care a determinat suspendarea, în condițiile legii, în conformitate cu dispozițiile art.214 alin.(3) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

2. Dosarul contestației se va transmite organelor de inspecție fiscală, urmând ca, la încetarea motivului care a determinat suspendarea, să fie înaintat organului competent, conform legii, pentru soluționarea cauzei în funcție de soluția pronunțată pe latura penală.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată la Tribunalul Caraș-Severin, în termen de 6 luni de la comunicare, conform procedurii legale.

DIRECTOR EXECUTIV,